

Vragen voor de jongeren van de gemeente

Vanmorgen luisteren we naar woorden van de apostel Jakobus uit Jakobus 2 vers 13 t/m 26. Het zijn behoorlijk stevige, strenge, zelfs vermanende woorden. Een vermanend woord is een woord dat ons terechtwijst. Dat is jou vast ook wel eens overkomen, dat je door je vader of moeder of door de leraar of lerares op school terechtgewezen bent omdat je iets niet goed deed. Als je terechtgewezen wordt heeft dat niet alleen een oorzaak, maar vooral ook een bedoeling.

1. Als jij terechtgewezen wordt door bijvoorbeeld je ouders, doen ze dat dan om je te plagen of om je te helpen? Doen ze dat omdat ze een hekel aan je hebben, of omdat ze veel van je houden?
2. Wat willen je ouders of de leraar op school graag bereiken door middel van het terechtwijzen?
3. Waarom wijst Jakobus de christenen aan wie hij schrijft terecht? Wat doen zij niet goed / wat gaat er niet goed?
4. Als je in de Heere Jezus gelooft, is dat dan ook te merken aan de manier waarop je leeft? Of hoeft dat niet perse?
5. Hoe kun je weten of het geloof bij jezelf echt is (een levend geloof is) of dat het niet echt is (een dood geloof is)?
6. Zoek in je Bijbeltje op 1 Korinthe 13 vers 2 en 3 en maak de volgende zin af: *“Al zou ik ál het geloof hebben zodat ik bergen zou verzetten, maar*

7. Praat ná de dienst in het gezin met elkaar verder over deze woorden uit 1 Korinthe 13 en over wat ze betekenen voor jou/jullie leven.



Wie zich laat terechtwijzen, is op weg naar
een gelukkig leven, wie zich niet berispen laat,
bevindt zich op een dwaalspoor.

Spreuken 10:17